

[Lennart Larson]

Vi finder de hovedsynspunkter, der er gennemført her, gode, og vi finder det rigtigt, at forsikringstilsynet får tilsynet med selskabet, herunder også ankenævnet. Vi finder det meget væsentligt, at man lever op til borgernes og forbrugernes konkurrencevilkår med den service, der skal være, de forsikringsvilkår, som skal moderniseres, og de bonusordninger, der kan komme ind i det. Det er rimeligt at få en ledelse, således at man kommer væk fra finansloven og det bliver finansministeren, som kommer til at indtræde som en slags generalforsamling for selskabet.

Vi finder, det er godt, at man demokratiserer bestyrelsen ved at få forbrugerrepræsentanter og medarbejderrepræsentanter ind. Det er væsentligt, når man ønsker at effektivisere selskaber også inden for den offentlige sektor.

Vi finder også, det er af stor vigtighed, at ansættelsesforholdet frigøres fra de almindelige statslige ansættelsesforhold, at man får frie ansættelsesforhold og kan sammenligne sig her med forsikringsbranchen og de aftalevilkår, der gælder dér, og at man hører op med selve tjenestemandsprincippet.

Vi har også noteret os, at man bevarer pligterne over for de indgåede aftaler, der er indgået, når denne lov træder i kraft.

Lovforslaget har jo tre faser i sig: den første fase er allerede 1. januar 1984, og det hele skal være afsluttet i 1986.

Vi skal tilsige et hurtigt udvalgsarbejde, fordi datoen er så nært forestående, og håber på, at det kan være medvirkende til, at et af landets største forsikringselskaber kommer til at fungere effektivt.

Gade (SF):

I SF ønsker vi hele forsikringsbranchen nationaliseret og markedet gjort overskueligt for forbrugerne. Vi ønsker ikke flere – og flere uoverskuelige – tilbud til forbrugerne, og i det lys vil vi også se dette forslag. Netop når vi ønsker branchen nationaliseret, er vi naturligvis også interesseret i, at vi organiserer branchen mest hensigtsmæssigt, dvs. så det tjener forbrugerne bedst til de lavest mulige omkostninger, at tilbuddene er gennemskuelige, og at de ansatte sikres ordentlige ansættelsesforhold. I den sammenhæng er vi tilhængere af en fri administrativ status for

disse firmaer samt en demokratisering og forbrugerindflydelse.

Når vi så ser på det forslag, der ligger her, fremgår det af bemærkningerne, at statsanstalten fremdeles er konkurrencedygtig med hensyn til forsikringsvilkår og bonusudlodning, og derfor vil jeg spørge, hvad det er, man ved gennemførelsen af denne lovændring sådan overordnet vil sikre. Jeg har også forstået på nogle oplysninger andetsteds fra, at statsanstalten har sikret sin markedsandel, og jeg har forstået på andre bemærkninger i forslaget, at forslaget ikke er lavet, for at statsanstalten skal øge sin markedsandel.

Som forslaget fremtræder, synes jeg nok der er en del ting, der er uafklaret. Overordnet: hvordan bliver virkningen for forbrugerne, kunderne? Får de fremtidig dårligere forsikringsvilkår og bonusordninger? Jeg har forstået, at statsanstalten i dag er konkurrencedygtig på det område. Jeg vil også gerne vide – og det får vi nok at vide under udvalgsbehandlingen – hvordan lønforholdene i forsikringsbranchen i øvrigt er, og hvad det kan betyde for omkostningerne i statsanstalten.

Jeg har forstået på en artikel i tidsskriftet Management, at man er lidt ked af, at vilkårene er, som de nu er i statsanstalten. Man beklager, at den administrerende direktør får en årlig gage på cirka 450.000 kr., og så skriver man, at han ingen bil har til rådighed og ingen særlige fordele. Hvis det er den bekymring, der driver værket her, vil jeg sige, at det er ikke de bekymringer, vi har vedrørende den branche. Så vidt jeg har forstået, har branchen ret høje lønninger netop i den private del, og jeg synes, de kan være høje nok.

Jeg vil spørge om nogle uklarheder omkring forsikringstagerne. Hvordan skal de repræsenteres? Det fremgår ikke, som også de konservatives ordfører var inde på, af forslaget. Hvordan skal vedtægterne se ud? Og så vil jeg spørge: hvorfor må flertallet i en bestyrelse, når man nu kalder det demokratisering, ikke bestemme? Hvis flertallet består, sådan som jeg har forstået det, af forsikringstagerne, altså forbrugerne, og af de ansatte, så er det flertal ikke godt nok, så er demokratiet ikke godt nok, man må alligevel ikke bestemme, man skal tilbage til finansministeren.